

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2013/5

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave Jurisprudentiebulletin 2013 - 5

<p>Zaaknummer: 13/0767/GA</p> <p>Datum uitspraak: 4 juni 2013</p>	<p>Tegemoetkoming financieel; telefoon</p>	<p>Opname telefoongesprekken, waaronder gesprekken met geprivilegieerde personen, gedurende lange periode. Ongemak ontstaat op moment dat vaststaat dat alle gesprekken zijn opgenomen. Tegemoetkoming beklagcommissie van € 5,= te laag. Beroep gegrond. Tegemoetkoming € 50,=.</p>	<p>Blz. 9</p>
<p>Zaaknummer: 13/871/GA en 13/875/GA</p> <p>Datum uitspraak: 30 mei 2013</p>	<p>Zorgplicht niet betrachten; Ontvankelijkheid formeel</p>	<p>13/871/GA: Niet valt uit te sluiten dat ten tijde van het indienen van de klacht de ventilatie al langere tijd te wensen overliet. Beroep van klager gegrond. Geen tegemoetkoming nu niet is gebleken of klager daadwerkelijk als gevolg daarvan problemen zou hebben ondervonden. 13/875/GA: De Pbw kent geen mogelijkheid een directeur een tegemoetkoming toe te kennen indien er naar zijn idee sprake is van misbruik van beklagrecht. De directeur kan dan ook niet worden ontvangen in zijn beroep.</p>	<p>Blz. 9</p>
<p>Zaaknummer: 13/1065/GA</p> <p>Datum uitspraak: 28 mei 2013</p>	<p>Pbw art. 30, 51; Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen art. 6, 7</p>	<p>Procedure m.b.t. afname en controle van urine als vastgelegd in Pbw en Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen uitputtend geregeld en met voldoende waarborgen omkleed. Indien gedetineerde alternatieve onderzoeksmethode wenst, dient hij zelf kosten te dragen. Weigering haartest niet onredelijk of onbillijk. Beroep directeur gegrond, beklag ongegrond. Hoogte tegemoetkoming disciplinaire straf gematigd tot € 250,=, rekening gehouden met kosten.</p>	<p>Blz. 10</p>

<p>Zaaknummer: 13/0589/GA</p> <p>Datum uitspraak: 21 mei 2013</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Post; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Niet weersproken dat geweigerd is bezwaarschrift van klager te faxen/ verzenden. Weigering gestoeld op beperkingen R-C. Ter verzending aangeboden post moet in handen worden gesteld van R-C. Weigering verzending in strijd met wettelijke regeling. Beklag alsnog gegrond. Tegemoetkoming € 15,=.</p>	<p>Blz. 11</p>
<p>Zaaknummer: 13/1058/GM</p> <p>Datum uitspraak: 11 juni 2013</p>	<p>Medische verzorging behandeling; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Niet gebleken dat tandarts zorgvuldig mogelijkheden afronding van vergevorderde behandeling heeft onderzocht en juiste machtiging heeft aangevraagd. Zonodig dient klager in gelegenheid te worden gesteld desgewenst behandeling op eigen kosten -eventueel gedekt door klagers eigen verzekering- te ondergaan. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 50,=.</p>	<p>Blz. 12</p>
<p>Zaaknummer: 13/0945/GV</p> <p>Datum uitspraak: 17 mei 2013</p>	<p>Verlof incidenteel</p>	<p>Regeling biedt mogelijkheid van incidenteel verlof voor een kraambezoek. Stelling dat situatie buiten niet veilig is, wordt feitelijk niet onderbouwd. OM adviseert positief. Motiveringsgebrek. Beroep gegrond. Opdracht tot onderzoek of moeder en kind inmiddels tot reizen in staat zijn. Zo ja, dan tegemoetkoming € 25-. Zo nee, dan opdracht tot nieuwe beslissing.</p>	<p>Blz. 13</p>
<p>Zaaknummer: 13/0684/TA</p> <p>Datum uitspraak: 12 juni 2013</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Beroepscommissie constateert onaanvaardbaar taalgebruik jegens personeel in beroepschrift. Van klager mag geëist worden dat hij op behoorlijke wijze gebruik maakt van beklagrecht. Indien klager zich opnieuw onaanvaardbaar uitlaat over personeel zal het beroep als niet-ontvankelijk ter zijde worden gelegd.</p>	<p>Blz. 15</p>

<p>Zaaknummer: 13/0753/TA, 13/0851/TA, 13/0852/TA en 13/0853/TA</p> <p>Datum uitspraak: 12 juni 2013</p>	<p>Ontvankelijkheid formeel</p>	<p>Klagers advocaat is geen toevoeging verleend. In dit geval kan van deze klager niet verwacht worden dat hij het beroep op duidelijker wijze toelicht dan thans is geschied. Klager ontvankelijk in beroep, maar beroep ongegrond. Beschadiging bril door personeel niet aannemelijk.</p>	<p>Blz. 15</p>
<p>Zaaknummer: 13/1217/TA</p> <p>Datum uitspraak: 11 juni 2013</p>	<p>Bezoek</p>	<p>Deur van klagers kamer tijdens bezoek zodanig open dat op afdeling rondlopende psychotherapeut kon horen wat op die kamer gebeurde. Sprake van daadwerkelijk auditief toezicht. Beroep hoofd inrichting ongegrond.</p>	<p>Blz. 16</p>
<p>Zaaknummer: 13/0917/TA</p> <p>Datum uitspraak: 11 juni 2013</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Volgens inrichting is begeleider van een patiënt alleen tijdens spreekuur van medische dienst aanwezig als patiënt daar toestemming voor geeft. Klagers stelling dat zijn recht op privacy is geschonden is door aanwezigheid personeel is daarom niet aannemelijk. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 17</p>
<p>Zaaknummer: 13/0916/TA</p> <p>Datum uitspraak: 11 juni 2013</p>	<p>bewegingsvrijheid afzondering en separatie; Bezoek; Mededelingsplicht</p>	<p>Afzondering en weigering bezoek niet onredelijk, nu klager met gedrag bedreigend is overgekomen. Geen gevolg aan ontbreken schriftelijke mededeling weigering bezoek, nu beklag daarop niet ziet, klager niet in rechtspositie is geschaad en bezoekers tijdig op de hoogte waren van niet doorgaan bezoek. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 18</p>

<p>Zaaknummer: 13/0836/TA</p> <p>Datum uitspraak: 4 juni 2013</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Bedreiging door verpleegden vatbaar voor beklag. Positieve verplichting inrichting om schending van artikel 11 GW c.q. artikel 3 EVRM te voorkomen. Geen sprake van daadwerkelijke aanranding van lichaam of onmiddellijke dreiging daarvan. Klager ontvankelijk in beklag, beklag ongegrond.</p>	<p>Blz. 19</p>
<p>Zaaknummer: 13/1581/STA</p> <p>Datum uitspraak: 17 mei 2013</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing intern; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Verzoeker stelt dat lichamelijke gezondheid door interne overplaatsing in geding is. Naar voorlopig oordeel voorzitter is dit een klacht over schending lichamelijke integriteit. Verzoeker ontvankelijk in schorsingsverzoek. Afwijzing verzoek, gezien inlichtingen hoofd inrichting.</p>	<p>Blz. 20</p>
<p>Zaaknummer: 13/0274/TB</p> <p>Datum uitspraak: 30 mei 2013</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing longstay</p>	<p>Volgens beleidskader Ifz longcare mogelijk als geen sprake kan zijn van resocialisatie. Argumenten kliniek voor plaatsing in longcare De Voorde zijn onvoldoende meegewogen bij beslissing tot voortzetting longstay. Beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.</p>	<p>Blz. 21</p>
<p>Zaaknummer: 13/1544/SJA</p> <p>Datum uitspraak: 16 mei 2013</p>	<p>Verlof planmatig; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Naar voorlopig oordeel voorzitter is niet inplannen van verlof over langere periode aan te merken als beperking of intrekking van verlof. Verzoeker ontvankelijk in schorsingsverzoek. Afwijzing verzoek vanwege niet houden aan verlofvoorwaarden en het niet geven van openheid over financiën.</p>	<p>Blz. 23</p>

<p>Zaaknummer: 13/1676/SJZ</p> <p>Datum uitspraak: 4 juni 2013</p>	<p>Telefoon</p>	<p>Uit huisregels volgt dat medewerkers mogen meeluisteren met telefoongesprekken gedurende 7 dagen als dit niet in het perspectiefplan staat maar noodzakelijk is. Noodzaak langere duur dan 7 dagen kan uit stukken niet worden opgemaakt. Toewijzing schorsingsverzoek, schorst tenui tvoerlegging tot uitspraak klachtencommissie.</p>	<p>Blz. 24</p>
--	-----------------	--	----------------

Zaaknummer:

13/0767/GA

Datum uitspraak:

4 juni 2013

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.

Rutten, mr. M.A.G.

Holten, mr. A. van der

Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

Beklagcommissie bij de locatie Zwolle Zuid 1

Trefwoorden:

Tegemoetkoming financieel; telefoon

Artikelen:

Pbw art. 39

Samenvatting:

Opname telefoongesprekken, waaronder gesprekken met geprivilegieerde personen, gedurende lange periode. Ongemak ontstaat op moment dat vaststaat dat alle gesprekken zijn opgenomen. Tegemoetkoming beklagcommissie van € 5,= te laag. Beroep gegrond. Tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

De directeur kan worden toegegeven dat klager op het moment dat de opname van zijn telefoongesprekken plaatsvond daarvan geen ongemak ondervond, maar naar het oordeel van de beroepscommissie is dat niet (alles) bepalend. Immers in een situatie als hier aan de orde zal eerst ongemak worden ervaren op het moment dat vaststaat dat alle gesprekken zijn opgenomen en voor dat ongemak past een tegemoetkoming. Het gaat te ver om achteraf klager aannemelijk

te laten maken dat hij in een langere periode daadwerkelijk telefoongesprekken met geprivilegieerde personen heeft gevoerd. Nu alle gesprekken zijn opgenomen, is het aan de directeur – die zijn standpunt niet nader heeft onderbouwd – om met behulp van die opnamen aannemelijk te maken dat geen gesprekken met geprivilegieerde contacten zijn opgenomen.

De beroepscommissie kan zich, gelet op het vorenstaande en gezien de aard van het gegrondverklarde beklag en de door de beroepscommissie in soortgelijke gevallen (waaronder in de uitspraak met kenmerk 12/1813/GA en 12/1847/GA) toegekende tegemoetkoming, niet verenigen met de door de beklagcommissie toegekende tegemoetkoming van € 5,=. Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard, de uitspraak van de beklagcommissie zal worden vernietigd, voor zover daartegen beroep is ingesteld, en de beroepscommissie zal een hogere tegemoetkoming vaststellen, namelijk € 50,=.

Zaaknummer:

13/871/GA en 13/875/GA

Datum uitspraak:

30 mei 2013

Beroepscommissie:

Bauduin, mr. F.G.

Moerings, prof.dr.mr. L.M.

Rutten, mr. M.A.G.

Lispet, mr. I. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de p.i. Haaglanden, locatie Zoetermeer

Trefwoorden:

Zorgplicht niet betrachten; Ontvankelijkheid formeel

Artikelen:

Pbw art. 69

Samenvatting:

13/871/GA: Niet valt uit te sluiten dat ten tijde van het indienen van de klacht de ventilatie al langere tijd te wensen overliet. Beroep van klager gegrond. Geen tegemoetkoming nu niet is gebleken of klager daadwerkelijk als gevolg daarvan problemen zou hebben ondervonden.

13/875/GA: De Pbw kent geen mogelijkheid een directeur een tegemoetkoming toe te kennen indien er naar zijn idee sprake is van misbruik van beklagrecht. De directeur kan dan ook niet worden ontvangen in zijn beroep.

Rechtsoverwegingen:

13/871/GA:

Ten aanzien van het beroep van klager wordt vastgesteld dat uit de stukken en het verhandelde ter zitting is komen vast te staan dat er in 2012 op afdeling H van de locatie Zoetermeer sprake was van structurele problemen ten aanzien van de ventilatie. Die problemen waren zodanig ernstig dat met behulp van de Rijksgebouwendienst de ventilatie is zijn geheel is herzien.

Voorts wordt vastgesteld dat bij een meting verricht op 16 november 2012 in een aantal cellen de ventilatie niet voldoende was. Dat gold niet voor de cel van klager die op die dag wel voldeed aan de daaraan te stellen normen.

Vervolgens wordt vastgesteld dat klager het in zijn klacht en beroep heeft over problemen met de ventilatie gedurende een periode voorafgaand aan 16 november 2012.

Niet valt uit te sluiten, gelet op de omvang van de problemen, dat ten tijde van het indienen van de klacht in augustus 2012 de ventilatie al langere tijd te wensen overliet. Niet is aangetoond of aannemelijk gemaakt dat de ventilatie op dat moment op klagers cel wel voldoende was geweest.

Gelet hierop zal het beroep van klager gegrond worden verklaard. Nu niet is gebleken of klager daadwerkelijk als gevolg daarvan problemen zou hebben ondervonden en waar deze dan concreet uit zouden hebben bestaan, ziet de beroepscommissie geen aanleiding voor het toekennen van een tegemoetkoming.

13/875/GA:

Ten aanzien van het beroep van de directeur wordt overwogen dat de Pbw geen mogelijkheid kent een directeur een tegemoetkoming toe te kennen indien er naar zijn idee sprake is van misbruik van beklagrecht, hetgeen overigens niet valt aan te tonen. Een redelijke wetsuitlegging brengt ook niet mee dat de door de directeur gesuggereerde mogelijkheid zou moeten bestaan.

De directeur kan dan ook niet worden ontvangen in zijn beroep tegen het niet toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

13/1065/GA

Datum uitspraak:

28 mei 2013

Beroepscommissie:

Bauduin, mr. F.G.

Rutten, mr. M.A.G.

Bleichrodt, mr. C.J.G.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

Alleensprekende beklagrechter bij de locatie Westlinge te Heerhugowaard

Trefwoorden:

Urineonderzoek; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 30, 51

Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen art. 6, 7

Samenvatting:

Procedure m.b.t. afname en controle van urine als vastgelegd in Pbw en Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen uitputtend geregeld en met voldoende waarborgen omkleed. Indien gedetineerde alternatieve onderzoeksmethode wenst, dient hij zelf kosten te dragen. Weigering haartest niet onredelijk of onbillijk. Beroep directeur gegrond, beklag ongegrond. Hoogte tegemoetkoming disciplinaire straf gematigd tot € 250,=, rekening gehouden met kosten.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie overweegt dat in artikel 30 van de Pbw de bevoegdheid van de directeur is vastgelegd om door middel van een urineonderzoek het gebruik van verboden middelen en middelen waarvan het ongecontroleerde gebruik dient te worden tegengegaan te controleren. In de Regeling zijn de wettelijke eisen, waaraan bij de uitvoering van het urineonderzoek dient te worden voldaan, vastgelegd. De Regeling biedt een gedetineerde die twijfelt aan de uitkomst van het urineonderzoek het recht om een herhalingsonderzoek en een bevestigingsonderzoek, als vermeld in artikel 6 en 7 van de Regeling, te laten uitvoeren. De beroepscommissie is van oordeel dat de procedure met betrekking tot de afname

en controle van urine bij gedetineerden, zoals deze is vastgelegd in de Pbw en de Regeling uitputtend is geregeld en met voldoende waarborgen is omkleed. Indien een gedetineerde van mening is dat de onderzoeken die hem op grond van de Pbw en de Regeling worden geboden niet volstaan, dient hij zelf de kosten te dragen van alternatieve onderzoeksmethoden. De beroepscommissie is, gelet op het bovenstaande, van oordeel dat de weigering van de directeur om een haartest te faciliteren en de kosten daarvan te dragen derhalve niet als onredelijk of onbillijk kan worden aangemerkt.

Nu de directeur heeft aangegeven dat geen beroep is ingesteld tegen de gegrondverklaring van de opgelegde disciplinaire straf zal de beroepscommissie dit punt buiten beschouwing laten. Voor wat betreft de (hoogte van de) tegemoetkoming zal de beroepscommissie gelet op hetgeen zij hiervoor heeft overwogen deze matigen en aan klager een tegemoetkoming toekennen van € 250,=, waarbij zij rekening heeft gehouden met de kosten van het herhalings- en bevestigingsonderzoek, gedeelde inkomsten, die door de directeur niet zijn betwist, en het door klager ondervonden ongemak.

Zaaknummer:

13/0589/GA

Datum uitspraak:

21 mei 2013

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.

Rutten, mr. M.A.G.

Holten, mr. A. van der

Dere, K. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie De Schie te Rotterdam

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel; Post; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 36, 60

Samenvatting:

Niet weersproken dat geweigerd is bezwaarschrift van klager te faxen/ verzenden. Weigering gestoeld op beperkingen R-C. Ter verzending aangeboden post moet in handen worden gesteld van R-C. Weigering verzending in strijd met wettelijke regeling. Beklag alsnog gegrond. Tegemoetkoming € 15,=.

Rechtsoverwegingen:

De beklagcommissie heeft geoordeeld dat klager geen belang meer had bij zijn beklag, omdat het bezwaarschrift binnen de termijn door de selectiefunctionaris is ontvangen. Kennelijk heeft de beklagcommissie geoordeeld dat wel sprake is van een beslissing als bedoeld in artikel 60, eerste lid, van de Pbw, maar dat een beklag tegen een dergelijke beslissing niet-ontvankelijk is als het belang ontbreekt. In zijn beroepschrift heeft klager gesteld dat hij er belang bij heeft om in eigen woorden zijn persoonlijke omstandigheden die van belang zijn voor het regime waarin hij wordt geplaatst te vermelden. Naar het oordeel van de beroepscommissie is dit inderdaad een rechtens te respecteren belang en daarom zal de beroepscommissie klager alsnog ontvankelijk in zijn beklag verklaren. Niet weersproken is dat geweigerd is een bezwaarschrift van klager te faxen of te verzenden. Die weigering is gestoeld op

de overweging dat de rechter-commissaris zogenaamde beperkingen jegens klager heeft gelast. Onder die omstandigheid dient echter alle door klager ter verzending aangeboden post (of deze nu geprivilegieerd is of niet) door of namens de directeur in handen te worden gesteld van de rechter-commissaris en kan verzending dus niet domweg worden geweigerd. De weigering het bezwaarschrift te verzenden is daarom in strijd met de wettelijke regeling. De beroepscommissie zal het beklag alsnog gegrond verklaren en acht een tegemoetkoming van € 15,= op zijn plaats.

Zaaknummer:

13/1058/GM

Datum uitspraak:

11 juni 2013

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de Boer, J.G.J. de Kroeze, dr. H.J.P. Lisper, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Niet gebleken dat tandarts zorgvuldig mogelijkheden afronding van vergevorderde behandeling heeft onderzocht en juiste machtiging heeft aangevraagd. Zonodig dient klager in gelegenheid te worden gesteld desgewenst behandeling op eigen kosten -eventueel gedekt door klagers eigen

verzekering- te ondergaan. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie acht zich op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting voldoende voorgelicht en wijst daarom het verzoek om aanhouding van de behandeling van de zaak af.

De beroepscommissie stelt vast dat bij klager, met alle buiten de inrichting noodzakelijke toestemmingen, een behandeling is gestart teneinde een zogenoemde klikprothese op twee implantaten te bevestigen. De implantaten waren voor aanvang van klagers detentie geplaatst en ingegroeid. De beroepscommissie begrijpt niet dat de ingezette behandeling binnen detentie niet is afgerond. De implantaten waren immers geplaatst en ingegroeid. De inrichtingstandarts van het Justitieel Complex Schiphol-Oost heeft – onweersproken – aangegeven dat de behandeling zou worden voortgezet maar dat er een nieuwe afspraak gemaakt zou moeten worden.

Niet is gebleken dat de inrichtingstandarts van de p.i. Haarlem zorgvuldig de tandheelkundige situatie van klager heeft bekeken en heeft uitgezocht welke mogelijkheden er binnen detentie waren de reeds ingezette en ver gevorderde behandeling af te ronden. Van enig contact met de behandelend tandarts voor aanvang van de detentie is niet gebleken. Ook is niet gebleken dat de inrichtingstandarts de juiste machtiging heeft aangevraagd. Evenmin is gebleken dat er navraag is gedaan of klager de ingezette behandeling, waar zoals eerder overwogen alle goedkeuringen voor waren verleend, buiten de inrichting kon laten afronden.

Naar het oordeel van de beroepscommissie dient klager ertoe in de gelegenheid te worden gesteld desgewenst de door hem geprefereerde behandeling op eigen kosten –eventueel gedekt door klagers eigen verzekering- te ondergaan.

Door dit alles na te laten heeft klager langer dan nodig met een niet passende prothese rondgelopen en is mogelijk schade aangericht aan een van de reeds ingebrachte implantaten.

De beroepscommissie is het voorgaande in samenhang en onderling verband gezien van oordeel dat het handelen van de inrichtingstandarts van de p.i. Haarlem moet worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. Klager zal de na te noemen tegemoetkoming worden toegekend.

Zaaknummer:

13/0945/GV

Datum uitspraak:

17 mei 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Kokee, R. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof incidenteel

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 26

Samenvatting:

Regeling biedt mogelijkheid van incidenteel verlof voor een kraambezoek. Stelling dat situatie buiten niet veilig is, wordt feitelijk niet onderbouwd. OM adviseert positief. Motiveringsgebrek. Beroep gegrond. Opdracht tot onderzoek of moeder en kind inmiddels tot reizen in staat zijn. Zo ja, dan tegemoetkoming € 25-. Zo nee, dan opdracht tot nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

Klager is in hoger beroep veroordeeld tot een gevangenisstraf van acht jaar met aftrek, wegens doodslag. Aansluitend dient hij eventueel principale hechtenissen van 42 dagen te ondergaan en voorts subsidiaire hechtenissen van in totaal 28 dagen en zeven dagen gijzeling op grond van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften te ondergaan. De einddatum van zijn detentie valt op of omstreeks 28 juli 2016.

Krachtens artikel 21 van de Regeling kan incidenteel verlof worden verleend voor het bijwonen van gebeurtenissen in de persoonlijke sfeer van de gedetineerde, waarbij zijn aanwezigheid noodzakelijk is. Incidenteel verlof kan indien nodig onder begeleiding of bewaking plaatsvinden. Op grond van artikel 26 van de Regeling kan incidenteel verlof worden verleend voor een kraambezoek aan de levenspartner van de gedetineerde en het pasgeboren kind.

In haar uitspraak van 11 april 2013 met nummer 13/766/GV heeft de beroepscommissie het beroep van klager tegen de afwijzing van het verzoek om incidenteel verlof voor het bijwonen van de bevalling van klagers vriendin ongegrond verklaard, waarbij de mogelijkheid voor kraambezoek open bleef staan. Klager

heeft verzocht om incidenteel verlof voor kraambezoek aan zijn vriendin en pasgeboren zoon. De Staatssecretaris voert als gronden voor de afwijzing van dit verzoek aan het feit dat geen complicaties zijn opgetreden tijdens de geboorte en dat klagers vriendin en kind klager in de inrichting kunnen bezoeken. Dit neemt niet weg dat voornoemd artikel 26 van de Regeling de gedetineerde de mogelijkheid biedt voor het afleggen van een kraambezoek. Verlof kort na de geboorte is derhalve mogelijk tenzij op de in artikel 4 van de Regeling genoemde gronden dit verlof onwenselijk is. De Staatssecretaris voert het ontbreken van complicaties bij de bevalling en het feit dat moeder en kind zelf kunnen reizen aan als grond voor zijn weigering. In beroep wijst hij er ook op dat de buitensituatie met betrekking tot incidenteel verlof niet als veilig wordt beoordeeld. Een nadere feitelijke onderbouwing hiervoor ontbreekt. Zo is onduidelijk of de bedreigingen die in januari 2012 jegens klager zijn geuit door de broer van het slachtoffer nog steeds actueel zijn en of met beveiliging en bewaking van klager de bezwaren niet zijn op te lossen. De beroepscommissie neemt hierbij tevens in aanmerking het positieve advies van het Openbaar Ministerie. De beslissing van de Staatssecretaris kan derhalve wegens een motiveringsgebrek niet in stand blijven. Mitsdien is het beroep gegrond. De beroepscommissie zal de bestreden beslissing vernietigen en de Staatssecretaris opdragen te onderzoeken of moeder en kind inmiddels tot reizen in staat zijn. Voor zover dit het geval is, zal de beroepscommissie klager een tegemoetkoming toekennen van € 25,-. Indien de moeder en het kind niet in staat zijn te reizen, wordt de Staatssecretaris opgedragen binnen een termijn van twee weken na ontvangst

van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Zaaknummer:

13/0684/TA

Datum uitspraak:

12 juni 2013

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.

Maanicus, mr. R.M.

Mensing, drs. G.A.M.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC De Rooyse Wissel te Venray

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 67

Samenvatting:

Beroepscommissie constateert onaanvaardbaar taalgebruik jegens personeel in beroepschrift. Van klager mag geëist worden dat hij op behoorlijke wijze maakt van beklagrecht. Indien klager zich opnieuw onaanvaardbaar uitlaat over personeel zal het beroep als niet-ontvankelijk ter zijde worden gelegd.

Rechtsoverwegingen:

Klager heeft verzocht om het beroep ter zitting mondeling toe te lichten. Nu klager dit verzoek niet heeft onderbouwd en de beroepscommissie zich aan de hand van de stukken voldoende ingelicht acht om op het beroep te beslissen, wijst de

beroepscommissie het verzoek af.

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

De beroepscommissie constateert in het beroepsschrift van klager onaanvaardbaar taalgebruik jegens personeel van de inrichting. Van klager mag worden geëist dat hij op behoorlijke wijze gebruik maakt van het hem toekomende beklagrecht. Indien klager na de ontvangst van deze uitspraak zich in een beroepsschrift opnieuw onaanvaardbaar uitlaat over het personeel in de inrichting zal de beroepscommissie het beroep als niet-ontvankelijk terzijde leggen.

Zaaknummer:

13/0753/TA, 13/0851/TA, 13/0852/TA en 13/0853/TA

Datum uitspraak:

12 juni 2013

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.

Mensing, drs. G.A.M.

Verbunt, mr. R.P.G.L.M.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij FPC Veldzicht te Balkbrug

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid formeel

Artikelen:

Bvt art. 67

Samenvatting:

Klagers advocaat is geen toevoeging verleend. In dit geval kan van deze klager niet verwacht worden dat hij het beroep op duidelijker wijze toelicht dan thans is geschied. Klager ontvankelijk in beroep, maar beroep ongegrond. Beschadiging bril door personeel niet aannemelijk.

Rechtsoverwegingen:

Door het hoofd van de inrichting is aangevoerd dat klagers beroepschrift onduidelijk en niet samenhangend is en verzocht om klager niet-ontvankelijk in het beroep te verklaren.

De beroepscommissie stelt vast dat het beroepschrift is ingediend door klagers toenmalige advocaat mr. J.A.P.F. Hoens. Vervolgens is de zaak overgenomen door mr. R. Polderman die door het secretariaat van de Raad in de gelegenheid is gesteld om het beroep nader toe te lichten. Mr. Polderman heeft aangegeven geen toevoeging van de Raad voor de Rechtsbijstand te hebben ontvangen en voor de gronden van het beroep te verwijzen naar hetgeen klager in beroep heeft verwoord en hetgeen ter zitting van de beklagrechter door of namens klager is aangevoerd. Klager heeft in een schrijven, dat op het secretariaat van de commissie van toezicht op 6 maart 2013 is ontvangen, vermeld in beroep te gaan en daaraan een onduidelijk relaas toegevoegd. De beroepscommissie overweegt dat de Bvt weliswaar voorschrijft dat de gronden van beroep moeten worden aangeleverd, maar verbindt aan het ontbreken daarvan geen niet-ontvankelijkheid. Volgens vaste rechtspraak van de beroepscommissie blijft die reactie beperkt tot de gevallen, waarin een advocaat of een hoofd van de inrichting ondanks een verzoek de gronden voor het beroep op te geven, dit niet doet. Nu klagers advocaat geen toevoeging is verleend en

het beroep om die reden niet van gronden heeft voorzien, kan naar het oordeel van de beroepscommissie in dit geval van klager niet verwacht worden dat hij in plaats van zijn advocaat het beroep op duidelijker wijze toelicht dan thans is geschied. De beroepscommissie zal klager in het beroep ontvangen.

Hetgeen in beroep met betrekking tot de onderdelen a, b en c is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagrechter. Het beroep zal derhalve in zoverre ongegrond worden verklaard.

Met betrekking tot d overweegt de beroepscommissie dat niet aannemelijk is geworden dat klagers bril is beschadigd door toedoen van het personeel van de inrichting. Zij zal derhalve ook op dit punt het beroep ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagrechter bevestigen met wijziging van de gronden.

Zaaknummer:

13/1217/TA

Datum uitspraak:

11 juni 2013

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Niederer, mr. J.M.L.
Wouda, drs. J.E.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij
FPC Veldzicht te Balkbrug

Trefwoorden:

Bezoek

Artikelen:

Bvt art. 37

Samenvatting:

Deur van klagers kamer tijdens bezoek zodanig open dat op afdeling rondlopende psychotherapeut kon horen wat op die kamer gebeurde. Sprake van daadwerkelijk auditief toezicht. Beroep hoofd inrichting ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

In artikel 37, vierde lid Bvt is bepaald dat - hoewel bezoek in beginsel zonder toezicht plaatsvindt - het hoofd van de inrichting, indien dit noodzakelijk is met het oog op een belang in artikel 35, derde lid van de Bvt, kan bepalen dat tijdens het bezoek toezicht kan worden uitgeoefend. Uit het vierde lid van artikel 37 Bvt volgt dat het toezicht kan inhouden het meeluisteren of opnemen van gesprekken. De Memorie van Toelichting geeft geen limitatieve opsomming van de wijze waarop het toezicht kan worden uitgeoefend.

Vast staat dat het beroep uitsluitend ziet op de gegrondverklaring van de klacht dat tijdens bezoek de deur van klagers kamer op een kier open moest blijven staan. Aan de orde is de vraag of in dat geval sprake is van toezicht op bezoek als bedoeld in artikel 37, vierde lid, Bvt.

De beroepscommissie overweegt dat uit de stukken en de behandeling ter zitting is gebleken dat de deur van klagers kamer tijdens het bezoek van zijn vriendin met het oog op haar veiligheid op een zodanige kier open moest blijven, dat de op de afdeling rondlopende sociotherapeut kon

horen wat er in klagers kamer gebeurde. De beroepscommissie is van oordeel dat daarmee sprake is van daadwerkelijk auditief toezicht als bedoeld in artikel 37, vierde lid, Bvt dat specifiek was toegesneden op klagers situatie waarbij het bezoek kon doorgaan met zo min mogelijk beperkingen. Het beroep van de inrichting op uitspraak 01/1235/TA faalt, omdat in die uitspraak de kamerdeur op een kleine kier stond waarbij de deur net niet in het slot werd getrokken waardoor in die zaak geen sprake was van daadwerkelijk auditief toezicht.

Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/0917/TA

Datum uitspraak:

11 juni 2013

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Niederer, mr. J.M.L.
Wouda, drs. J.E.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de Van der Hoeven
Kliniek te Utrecht

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 56

Samenvatting:

Volgens inrichting is begeleider van een patiënt alleen tijdens spreekuur van

medische dienst aanwezig als patiënt daar toestemming voor geeft. Klagers stelling dat zijn recht op privacy is geschonden is door aanwezigheid personeel is daarom niet aannemelijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager stelt dat zijn recht op privacy is geschonden omdat hij in aanwezigheid van personeel zonder verpleegkundige achtergrond zijn medische klachten bij de medische dienst heeft moeten bespreken en dit personeel daarover met ander personeel heeft gesproken. Klager kan daarom in zijn klacht worden ontvangen op grond van het bepaalde in artikel 56, eerste lid, onder e, Bvt.

In artikel 7:459, eerste lid, Burgerlijk Wetboek is - voor zover hier van belang - bepaald dat de hulpverlener buiten waarneming van anderen dan de patiënt verrichtingen uitvoert in het kader van de behandelingsovereenkomst, tenzij de patiënt ermee heeft ingestemd dat de verrichtingen kunnen worden waargenomen door anderen.

Krachtens artikel 80 Reglement verpleging ter beschikking gestelden is een ieder die betrokken is bij de uitvoering van de wet en dit besluit en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van dit besluit de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Ter zitting is namens het hoofd van de

inrichting stellig verklaard dat, in geval een patiënt wordt begeleid naar de medische dienst, de begeleiding alleen met de patiënt de wachtkamer ingaat en niet tevens aanwezig is tijdens het spreekuur van verpleegkundigen en/of de arts van de medische dienst, tenzij de patiënt daarvoor toestemming geeft. Voorts is verklaard dat dit ook zo in klagers geval was. In dit licht is klagers enkele, niet onderbouwde, stelling over aanwezigheid van personeel tijdens het spreekuur van de medische dienst zonder klagers toestemming en het doorgeven van informatie daarover aan andere personeelsleden niet aannemelijk te achten. In dit verband bevreedt het overigens ook dat klager eerst in zijn beroepschrift voornamen van volgens hem wel bij het spreekuur van de medische dienst aanwezige personeelsleden heeft genoemd en niet direct in de beklagprocedure melding van die namen heeft gemaakt. Derhalve is niet aannemelijk dat klagers recht op privacy is geschonden. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/0916/TA

Datum uitspraak:

11 juni 2013

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.

Niederer, mr. J.M.L.

Wouda, drs. J.E.

Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de Van der Hoeven
Kliniek te Utrecht

Trefwoorden:

bewegingsvrijheid afzondering en separatie;
Bezoek; Mededelingsplicht

Artikelen:

Bvt art. 34, 54

Samenvatting:

Afzondering en weigering bezoek niet onredelijk, nu klager met gedrag bedreigend is overgekomen. Geen gevolg aan ontbreken schriftelijke mededeling weigering bezoek, nu beklag daarop niet ziet, klager niet in rechtspositie is geschaad en bezoekers tijdig op de hoogte waren van niet doorgaan bezoek. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van de stukken en het behandelde ter zitting is voldoende aannemelijk dat klager tijdens het gesprek op 11 januari 2013 met de werkmeester, waarbij personeel aanwezig was, een dreigende houding naar de werkmeester heeft aangenomen en met zijn gedrag bedreigend op de werkmeester en het aanwezige personeel is overgekomen. De beslissing om klager op 11 januari 2013 in het belang van de orde en veiligheid van de inrichting af te zonderen en die dag geen bezoek toe te staan kon daarom in redelijkheid worden genomen. Voldoende aannemelijk is verder dat klager over de afzonderingsbeslissing is gehoord, gelet op de verklaring namens het hoofd van de inrichting ter zitting dat klager ten tijde van de uitreiking van de schriftelijke mededeling van de afzonderingsbeslissing is gehoord en dat dit op een apart formulier is vermeld. Vast staat dat klager in strijd met artikel 54, eerste lid, onder c, Bvt geen schriftelijke mededeling over de weigering van zijn bezoek op 11 januari 2013 heeft ontvangen. Nu klager daarover niet heeft geklaagd, klager door dit vormverzuim van

de inrichting niet in zijn rechtspositie is geschaad en ook zijn bezoek tijdig op de hoogte was van het feit dat het bezoek niet doorging, zal de beroepscommissie daaraan in dit geval geen gevolg verbinden.

Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/0836/TA

Datum uitspraak:

4 juni 2013

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Maanicus, mr. R.M.
Mensing, drs. G.A.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij FPC
2Landen te Utrecht

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 56

Samenvatting:

Bedreiging door verpleegden vatbaar voor beklag. Positieve verplichting inrichting om schending van artikel 11 GW c.q. artikel 3 EVRM te voorkomen. Geen sprake van daadwerkelijke aanranding van lichaam of onmiddellijke dreiging daarvan. Klager ontvankelijk in beklag, beklag ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De klacht van klager wordt opgevat als te

zijn gericht tegen het niet optreden door het hoofd van de inrichting tegen een zodanig dreigende aanranding van zijn lichaam door twee medepatiënten, dat dit een schending oplevert oplevert van het in artikel 11 van de Grondwet neergelegde recht op onaantastbaarheid van het lichaam c.q. het in artikel 3 van het EVRM neergelegde verbod van onmenselijke of vernederende behandeling en de hieraan verbonden positieve verplichting van de autoriteiten om een dreigende inbreuk daarop te voorkomen. Klager had daarom krachtens artikel 56, eerste lid, onder e, Bvt in zijn klacht moeten worden ontvangen.

De beroepscommissie zal de uitspraak van de beklagrechtster vernietigen en opnieuw recht doen.

Op grond van de stukken staat vast dat op klagers verblijfsafdeling niets bekend is van fysiek geweld tegen of bedreiging van klager op of omstreeks 18 oktober 2012. Volgens klager was sprake van het agressief dichtgooien van de deur van zijn kamer door twee medepatiënten. Van een daadwerkelijke aanranding van zijn lichaam of een onmiddellijke dreiging daarvan, is derhalve geen sprake zodat de klacht reeds hierom ongegrond verklaard moet worden.

Zaaknummer:

13/1581/STA

Datum uitspraak:

17 mei 2013

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing intern;
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 56

Samenvatting:

Verzoeker stelt dat lichamelijke gezondheid door interne overplaatsing in geding is. Naar voorlopig oordeel voorzitter is dit een klacht over schending lichamelijke integriteit. Verzoeker ontvankelijk in schorsingsverzoek. Afwijzing verzoek, gezien inlichtingen hoofd inrichting.

Rechtsoverwegingen:

De voorzitter stelt vast dat verzoeker zijn klacht omwille van de tijd direct aan de Raad heeft gezonden teneinde zo snel mogelijk een einde te kunnen laten maken aan de voor hem onwenselijke plaatsing. Nu de wet voorschrijft dat beklag bij de beklagcommissie moet worden ingediend en alleen dan daarnaast bij de Raad om schorsing kan worden gevraagd, zal de voorzitter het schrijven van verzoeker daarom vanuit rechtspositioneel oogpunt aanmerken als een verzoekschrift en tevens als klaagschrift.

Tegen de beslissing tot een interne overplaatsing staat krachtens artikel 56 Bvt geen beklag open, tenzij die beslissing een beperking inhoudt van een recht, dat de verpleegde op grond van de wet- of regelgeving dan wel een verdragsbepaling toekomt. Nu verzoeker stelt dat zijn lichamelijke gezondheid door de interne overplaatsing in het geding is, kan dit naar het voorlopig oordeel van de voorzitter worden opgevat als een klacht over de schending van zijn recht op lichamelijke integriteit. De voorzitter zal verzoeker

daarom in zijn verzoek ontvangen.

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van een beslissing van het hoofd van de inrichting slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de beslissing tot overplaatsing naar een andere verblijfsruimte in strijd is met de wet dan wel zodanig onredelijk is dat er een spoedeisend belang is om thans over te gaan tot schorsing van die beslissing van het hoofd van de inrichting. Naar het oordeel van de voorzitter is dat, mede gelet op de inlichtingen van het hoofd van de inrichting, niet het geval. Het verzoek zal daarom worden afgewezen.

Zaaknummer:

13/0274/TB

Datum uitspraak:

30 mei 2013

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Mulder, mw.mr.drs. L.C.
Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing longstay

Artikelen:

Bvt art. 11

Samenvatting:

Volgens beleidskader lfz longcare mogelijk als geen sprake kan zijn van resocialisatie. Argumenten kliniek voor plaatsing in

longcare De Voorde zijn onvoldoende meegewogen bij beslissing tot voortzetting longstay. Beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Door en namens klager is het beroep als volgt toegelicht.

Klager verblijft meer dan 32 jaar in de tbs. Het beginsel van proportionaliteit raakt de redelijke verhouding tussen de aard en ernst van het indexdelict (doodslag) en de duur en zwaarte (longstay) van de tbs. De laatste 3 à 4 jaren wordt bijna niemand met een As-I stoornis, zoals bij klager, meer veroordeeld tot tbs. De laatste jaren gaat deze groep

As-I-patiënten bij een strafrechtelijke veroordeling vrijwel geheel, zoals voorheen, weer rechtstreeks naar de GGz. De GGz heeft bewezen meer dan voldoende behandelkwaliteit en beveiliging te kunnen bieden. Het advies van de rapporteurs en de beslissing van de Lap staan haaks op die ontwikkelingen. Klager functioneert behoorlijk goed in de Van der Hoevenkliniek en hij heeft sinds 2011 begeleid verlov. De kliniek is in staat geweest substantiële veranderingen in het functioneren en in de motivatie van klager te bewerkstelligen. De Lap heeft als uitgangspunt dat opheffing van de longstaystatus alleen aan de orde is als er een mogelijkheid is tot resocialisatie. Zij kijkt niet naar de kwaliteit van leven. Binnen de GGz zou te weinig begeleiding en beveiliging zijn. De inrichting De Voorde is een longcarevoorziening van de GGz met dezelfde behandel mogelijkheden en hetzelfde beveiligingsniveau als de huidige longstayafdeling. Om daar naar toe te kunnen moet de longstaystatus worden opgeheven en dient een machtiging transmuraal verlov te worden verleend. De Van der Hoevenkliniek heeft dit ook

tot tweemaal toe verzocht. Na jaren van improductiviteit zijn er nu goede resultaten geboekt; door het advies van de Lap wordt een verdere positieve ontwikkeling geblokkeerd. Als de longstaystatus wordt gehandhaafd zal klager worden overgeplaatst naar de Pompekliniek in Zeeland. Dit betekent vertraging of stillegging van begeleid verlof, terugval en contraproductiviteit.

Namens de Staatssecretaris is inzake het beroep het volgende standpunt naar voren gebracht.

De Lap acht het opheffen van klagers longstaystatus in haar advies van 22 december 2011 prematuur. De Van der Hoevenkliniek geeft in haar reactie van 11 april 2012 op dit advies aan dat er op het moment van schrijven weliswaar niet actief toegewerkt wordt naar een doorstroom van klager naar een reguliere GGzvoorziening, maar dat een dergelijke doorstroom op termijn niet wordt uitgesloten. De Lap heeft op 12 december 2012 geadviseerd klagers longstaystatus voort te zetten. Er bestaat geen verschil van inzicht tussen de kliniek en de rapporteurs over klagers resocialisatiemogelijkheden.

De deskundigen en behandelaars zijn het erover eens dat bij klager geen sprake is van een verbetering of verandering in zijn behandelprognose. Klager voldoet aldus nog steeds aan de criteria voor plaatsing in een longstayvoorziening. Het verzoek tot opheffing van de longstaystatus (en de daarmee gepaard gaande aanvraag voor transmuraal verlof) lijkt ingegeven door praktische argumenten in plaats van behandelinhoudelijke argumenten. Opheffing van klagers longstaystatus is pas mogelijk zodra zich (nieuwe) resocialisatie- en/of uitstroommogelijkheden voordoen en dat geldt ook voor de aanvraag van transmuraal

verlof. In de rapportages die in het kader van de herbeoordeling zijn opgemaakt, blijkt niet van die mogelijkheden. Voor overplaatsing naar De Voorde is niet alleen opheffing van de longstaystatus nodig, maar ook het verlenen van een machtiging transmuraal verlof. Een machtiging wordt niet afgegeven als niet sprake is van een volgende stap in de resocialisatie. Het Beleidskader Longstay Forensische Zorg van 19 januari 2009 (hierna: het Beleidskader) laat geen ruimte voor overplaatsing van klager naar De Voorde.

Namens de getuige-deskundige wordt het volgende aangevoerd.

De longstayafdeling van de Van der Hoevenkliniek wordt in 2013 gesloten en alle longstaypatiënten moeten worden overgeplaatst. Uitgangspunt bij de overplaatsing is: wat is goed voor de patiënt. Het gaat heel goed met klager in de Van der Hoevenkliniek, maar er is geen zicht op een resocialisatietraject voor klager. Klager ontbeert ziekte-inzicht en probleembesef. De afgelopen vier jaar is door de inrichting een goede samenwerking met klager opgebouwd maar er zal veel verloren gaan indien klager zal worden overgeplaatst naar de longstayafdeling van de Pompestichting. Er verblijven thans twintig patiënten op de longstayafdeling, van wie negen patiënten zullen worden overgeplaatst naar de longstayafdeling van de Pompestichting. Er is een nieuwe afdeling in De Voorde voor chronisch psychotische patiënten, de populatie waartoe klager behoort. Bij elf patiënten is de longstaystatus afgeschaft en is een machtiging transmuraal verlof verleend en zij zullen worden overgeplaatst naar De Voorde. Voor een groot deel van deze populatie is niet sprake van verdere resocialisatie. Ook een deel van het huidige behandelteam verhuist

mee. De gebouwelijke beveiliging van De Voorde is identiek aan die van de Van der Hoevenkliniek, evenals de interne beveiligingsstructuur. Plaatsing in De Voorde zal gericht zijn op behoud en vergroting van kwaliteit en leven.

Zaaknummer:

13/1544/SJA

Datum uitspraak:

16 mei 2013

Beroepscommissie:

Koens, mr. M.J.C.; Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof planmatig; Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bjj art. 65

Samenvatting:

Naar voorlopig oordeel voorzitter is niet inplannen van verlof over langere periode aan te merken als beperking of intrekking van verlof. Verzoeker ontvankelijk in schorsingsverzoek. Afwijzing verzoek vanwege niet houden aan verlofvoorwaarden en het niet geven van openheid over financiën.

Rechtsoverwegingen:

Volgens artikel 65, eerste lid, onder g, Bjj kan beklag worden ingediend tegen de beslissing van de directeur tot beperking of intrekking van verlof.

Naar het voorlopig oordeel van de voorzitter heeft het niet inplannen van verlof over een langere periode wegens het (nog steeds) niet voldoen aan verlofvoorwaarden voor verzoeker hetzelfde effect als beperking

of intrekking van verlof, zoals vermeld in artikel 65, eerste lid, onder g, Bjj. Een ander standpunt zou als gevolg hebben dat beslissingen, die naar hun onmiddellijke en praktische effect identiek zijn, voor het beklagrecht verschillend zouden moeten worden behandeld. Dit is naar het voorlopig oordeel van de voorzitter onaanvaardbaar met het oog op de door de Bjj beoogde rechtsbescherming van de jeugdige. De voorzitter zal verzoeker daarom in het verzoek ontvangen, nu zijn verzoek betrekking heeft op de beslissing van de directeur van 7 mei 2013 tot beperking of intrekking van verlof.

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing van de directeur slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de beslissing waartegen beklag is ingediend zodanig onredelijk is dat er een spoedeisend belang is om op dit moment over te gaan tot schorsing van de (verdere) tenuitvoerlegging van die beslissing. Naar het oordeel van de voorzitter is dat niet het geval, mede gelet op de omstandigheid dat verzoeker zich niet aan de verlofvoorwaarden heeft gehouden en tot op heden geen inzage in zijn financiële mogelijkheden heeft gegeven, welke inzage noodzakelijk wordt geacht om een reële inschatting te kunnen maken van een toename van risico op nieuw delictgedrag. Naar het voorlopig oordeel van de voorzitter kan uit de inlichtingen van de directeur worden afgeleid dat het geven van openheid daarover meer in houdt dan het enkel kunnen overleggen van bankafschriften. Het verzoek zal daarom worden afgewezen.

Zaaknummer:

13/1676/SJZ

Datum uitspraak:

4 juni 2013

Beroepscommissie:

Calkoen-Nauta, mr. J.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Telefoon

Artikelen:

Wjz art. 29q
huisregels hoofdstuk 7.2, 7.5

Samenvatting:

Uit huisregels volgt dat medewerkers mogen meeluisteren met telefoongesprekken gedurende 7 dagen als dit niet in het perspectiefplan staat maar noodzakelijk is. Noodzaak langere duur dan 7 dagen kan uit stukken niet worden opgemaakt. Toewijzing schorsingsverzoek, schorst tenuitvoerlegging tot uitspraak klachtencommissie.

Rechtsoverwegingen:

Alleen indien sprake is van een beslissing van de directeur van een jeugdzorginstelling tot het opleggen van beperkende maatregelen als bedoeld de artikelen 29h, zesde lid, tweede volzin, 29o, derde lid, 29p, tweede lid, 29q, derde lid, en 29r, derde en vierde lid, dan wel de toepassing van artikel 29t of een beslissing aangaande verlof als bedoeld in artikel 29v Wjz kan daartegen op grond van de artikelen 29w, 29x en 29y Wjz bij de klachtencommissie van de instelling een klacht worden ingediend en om schorsing worden gevraagd bij de voorzitter van de beroepscommissie.

Voor zover het verzoek gericht zou zijn tegen een beslissing van Bureau Jeugdzorg kan verzoeker naar het voorlopig oordeel van de voorzitter niet in zijn verzoek worden ontvangen.

Voor zover het verzoek ziet op de weigering om verzoeker met zijn vriend T. C. te laten telefoneren overweegt de voorzitter dat uit de reactie van de instelling volgt dat een dergelijke beslissing niet is genomen en dat verzoeker derhalve op dit punt niet kan worden ontvangen in het schorsingsverzoek.

Voor wat betreft de beslissing om verzoeker enkel onder toezicht te laten telefoneren met T. C. overweegt de voorzitter het volgende. Uit artikel 29q Wjz volgt dat het hulpverleningsplan, onverminderd de huisregels, onder meer beperkingen van het telefoonverkeer kan bevatten. Uit hoofdstuk 7.5 van de huisregels volgt dat het kan voorkomen dat de gedragswetenschapper, het afdelingshoofd of de gezinsvoogd telefoongesprekken met bepaalde mensen niet goed vindt voor de behandeling, terwijl dat niet in het perspectiefplan is aangegeven en dat zij ook kunnen bepalen dat met het gesprek wordt meegeluisterd en dat hiervoor dezelfde regels gelden als vermeld in hoofdstuk 7.2 toezicht op bezoek.

Uit hoofdstuk 7.2 van de huisregels volgt dat medewerkers van de instelling mee mogen luisteren met gesprekken als in het perspectiefplan staat dat dit in het kader van de behandeling nodig is. Als het niet in het perspectiefplan staat en het toch noodzakelijk is, kan de gedragswetenschapper samen met het hoofd behandeling daartoe beslissen. Deze maatregel mag dan maximaal zeven achtereenvolgende dagen worden toegepast, tenzij in die tijd het perspectiefplan is

aangepast.

Uit de stukken en de toelichting van de directeur van de instelling kan naar het voorlopig oordeel van de voorzitter de noodzaak om de maatregel langer dan zeven dagen te laten voortduren niet worden opgemaakt. Vaststaat dat de maatregel in het huidige voorlopig perspectiefplan niet is opgenomen. Een nieuw voorlopig perspectiefplan moet nog worden ondertekend door ouders en Bureau Jeugdzorg. Derhalve is de onderhavige beslissing naar het voorlopig oordeel van de voorzitter in strijd met de hoofdstukken 7.2 en 7.5 van de huisregels en dient het verzoek om schorsing te worden toegewezen. De tenuitvoerlegging van deze beslissing van de directeur moet derhalve worden geschorst, in afwachting van de uitspraak van de klachtencommissie.

